

Méltóságos Báros Generális úr,
nagy tisztelgetű Uram!

Telesegem Május 30-án engemet ismét egy fiú sty-
járá sere, kit három napon Antonin névre hagy-
tam kereszteltetni. Méltóságos a Méltóságos
Generális őcsáta is azon kegyességgel viseltei, a
mellyet szűlei előtt minden alkalmatosságokban
bizonyított. Két lányom van, és két fiam. Azt
őhajtanám, hogy számot se meg ne fogyjon, sem
sőbb ne szaporodjék. De semmit nem őhajtanék
inkább, mint hogy én magam is, az ő megbecsül-
hetetlen anyját is, addig élhetnének, a meddig ne-
velésért életünket kívánja.

Ide zárom a Conioshegyi pénz felől szóló su-
dosítást, a mint azt az úgy nevezett Naturländi-
pfr. Blättern ek. kiadták. Ez magának Professor
Rumi Kónat leve-írása. Ő dolgozta a tudós-
tást is. A' szerint a' mit levelében nékem más né-
gyezben írt, ez ott valóig hevert, míg lenyomtat-
tatt, s rövidebben nyomtatott mint írva volt.

Tőök Marianál volt Sepyei Nő

Íde zárom Trattner Pesti Könyvnyomtatónak
jelentését is Báróczi munkájának kiadását érve.
Az ő nevében (a Bárócziét értem, nem a Trattnerét)
szóllítom meg a Mált. Generális baráti szívét,
melly őtet annyira szeretke, hogy nyomtatójának
engedje azon szerencsét, hogy neve a Praenumen
ránvól közt megjelenhesse. Trattnernek igyekeze-
te segélletül ugyan mindenfelől, kivált Erdélyben,
de még is illő, hogy a Haza' tisztelt férfiai a
Báróczi' megtiszteltetése esánt ne mutassanak
indolenciát. — Képét régen feltűndötte Tratt-
ner Bécsbe, hogy újra festetessék, & John által
Báróczihoz illően újra metsetessék. En valami
nagyot várok ezen gándérból, & szeretném, ha
Báróczi az Elysiumban megtudná, mit tettem
értke halála után.

Életének leírásához hozzá kellene más fogalom,
de még mindig várom az ere szílvéges tudósítá-
sát Erdélyből. Danzka is megholt; megholt
Besenyi is, kit Báróczi, valami kor előhöztem

neri, sávanyn ábrázattal & elnévülva hallott nevez-
tetni; megholt Barcsay is, ki felől utolsó vele letem,
kor azt mondotta, hogy forró szerette & szereti. —
Ugy zollván maga marada a Méltos. Generális, a
ki nérem felőle holmit mondhatna, & azért alacsnám
hogy írva mondana ezt nérem, mert én ezt a nagy
becsű levelet maraderim gámbára, mint tincset,
fogván felre tenni. — Etem olly véggel térem
Mélt. Generális, hogy azt is elmondjam a könyv
előt alandó Biographiában, hanem hogy magam
indjam; — mitent jutott Bárczyi a Theosophiára?
igaz e, vagy én tévedek-meg (mert nérem úgy tet,
szid, hogy úgy befélé maga), hogy ő 1. Terenczius
előtülése alatt, Pozsonyban, bocsájtatott a világ
meglátásához. — I' kideret lépeit függeten előt,
bájában, míg még a Járdánál a végű lét joba,
ban latorott. Az eggyit egy paróla öregeske né,
met volt, a' másit valamelly régi Adeptus, fen
lete öltözetben. A' jó öreg nérem az utóbbiról azt
befélé, hogy az megholt, testét öfve hagyta aprí,
tani, & bizonyos lévbe tette az aprított testet hogy

ismét életre jöhesse, s életre jött volna, ha fele-
sége az edénye hamarabb nem nyitatta volna meg
keves órával, mint hagyva volt.

Ezen Biographiában én nem csatlakoztam az ő literatu-
rai érdemeit adatai fejtegetéséhez, hogy tudniillik ő
volt, a ki a gróf Teleki József Lourd stíluszát
a francia nyelvű könnyűség által felre solá, s
a stylistikai orthodoxia helyébe ényeseget s éh-
leteset hozá-be; hanem hazafiúi érdemeit is, hogy
ő Teleki Samuella, Párhosyval, Ürményivel,
Referend. Bereivel öfve függésben volt; Cheché,
mji által arra hívattatott, hogy midőn a praenii,
um kiöfpatott a magas nyelven írt Psychologia,
ét, ő tartson Beszédet. — Hogy mindam csorda
ne legyen, s Bárdosi a maga fényében ragyoghas-
son, kiildjön nérem a Mált. Generális e végre írott
jegyzőcsé, egy kérem aláíratván.

A Máltos. Generálisné kezét aláíratos tisztelet-
tel csókolom, s magamat s feleségemet s gyer-
meimet megbecsülhetetlen egyességébe aján-
lom s maradok aláíratos hív tisztelettel

A Máltos. Generálisnak
Képhalom Jún. 7d. 1813.

aláíratos szolgája
Várhelyi József

